

Kreditor lige saa godt som Debitor skulde kunne forlange Akkord gennemført i Stedet for Konkurs. Det kunde der saamænd nok være Grund til, for man maa med alle Midler undgaa Konkurs med de uhyre Omkostninger, men der er vist ingen Nødvendighed for at foreslaa en særlig Lovgivning paa dette Omraade, da det nemlig er saaledes, at Kreditor faktisk vil kunne fremkalde en Akkord i de allerfleste Tilfælde ved en Trusel om Konkurs.

Det er imidlertid ikke alene de enkelte kriseramte Ejendomsbesiddere, som det gælder om at redde, det er efter min Mening lige saa vigtigt, at der ved Loven skabes et Læbælte, en Bølgebryder for Hypotekforeninger, Sparekasser og Banker — Kreditorforeningerne vil ikke berøres af dette, for de vil, man kan sige saa godt som altid, være stillet saaledes, at de, selv om Ejendommen kommer til Tvangsauktion, er dækket, men for Hypotekforeninger, Sparekasser og Banker vil det være af meget stor Betydning, at Konkurs undgaaes i de fleste mulige Tilfælde, og at der gives de kriseramte, overprioriterede Ejendomsbesiddere Lejlighed til ved et fremtidigt ansættende Arbejde og Sparsommelighed at tjene Tabet ind gennem en længere Aarrække. Thi hvis en saadan Mulighed ikke skabes og ofte føres ud i Livet, vil Tabet falde paa de sekundære Fordringer og deres Kautionister og derved foraarsage et hurtigt Fald i Ejendomspriserne, et Fald, der let kan faa Karakteren af en Katastrofe for hele vort Pengevæsen. Landbrugets Forrentningsevne er for Tiden meget lav, og skal Priserne paa Landbrugsejendomme tilpasses efter Forrentningsevnen i Dag, vil der ikke blive Dækning for en rød Øre til de Kreditorer, der efter Lovforslaget kan komme ind under Ordningen, og hvad det vil sige for Banker, Sparekasser og for handlende og erhvervsdrivende, behøver ikke nogen nærmere Paavisning.

Dette Lovforslags Gennemførelse vil derfor efter min Mening ikke alene være til direkte stor Nytte for vor besiddende Landbrugsstand, men ogsaa til stor Nytte for vore Pengeinstitutter og for erhvervsdrivende i Byerne. Jeg haaber derfor, at man fra anden Side i dette høje Ting og fra Regeringens Side vil stille sig paa en saadan Maade i Forhandlingen angaaende dette Lovforslag, at dets væsentlige Bestemmelser kan blive gennemført.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Det foreliggende Lovforslag vedrørende Hjælp mod den ved Kronestigningen for-

voldte økonomiske Krise omfatter flere forskellige Foranstaltninger og synes i Virkeligheden at være bygget over en Række Lovforslag, som Regeringen tidligere har fremsat her i Tinget, nemlig for det første Justitsministerens Lovforslag vedrørende Akkord- og Konkurslovgivningen, for det andet Indenrigsministerens Lovforslag vedrørende Oprettelse af en Hypoteklaanefond for de sønderjydske Landsdele og endelig for det tredje Finansministerens Lovforslag vedrørende en Forøgelse af den sønderjydske Laanekasses Udlaansmidler. Af de Lovforslag, jeg her har nævnt, er det første, som det høje Ting vil vide, vedtaget af Folketinget og bliver forhaabentlig snart vedtaget af det andet høje Ting, medens de to sidstnævnte, som alene gælder for Sønderjylland, for nogen Tid siden er vedtaget af begge Rigsdagens Ting og stadfæstet af Kongen. Idet det her foreliggende Lovforslag ret nøje holder sig til de samme Omraader, som de forannævnte Regeringsforslag beskæftiger sig med, omhandler de samme Forhold, selv om der her er opstillet Foranstaltninger, som paa væsentlig Maade adskiller sig fra det af Regeringen foreslaaede, vilde det i og for sig være sagligt begrundet, om saavel Justitsministeren og Indenrigsministeren som Finansministeren udtalte sig hver for sig om det Afsnit i Lovforslaget, som henhører under disse Ministres Virksomhedsomraade, men da Lovforslaget først og fremmest, om end ikke udelukkende, tilsigter at hjælpe det kriseramte Landbrug, vil det maaske ikke findes unaturligt, om jeg som Landbrugsminister fremsætter Regeringens Opfattelse af Lovforslagets Betydning i al Almindelighed, medens saa i øvrigt den mere specielle Behandling af Lovforslagets Enkeltheder, baade her i Salen, om det skulde blive fornødent, og i et eventuelt Udvalg, for Regeringens Vedkommende vil blive varetaget af de paagældende Fagministre.

Hvad nu angaar de tre første Kapitler i Lovforslaget, der omhandler Ordningen af Gældsforhold og Adgang til Tvangsakkoord, kan jeg kun beklage, at de ærede Forslagsstillere ikke har fundet sig foranlediget til at fremsætte deres Synspunkter, eventuelt fremkomme med deres Ændringsforslag paa den Tid, da det tidligere nævnte Regeringsforslag vedrørende Ændringer i den bestaaende Akkord- og Konkurslovgivning var til Behandling her i Tinget. Det forekommer mig, at der havde Tidspunktet og Stedet været, hvor disse Ændringer skulde have været fremsat, og hvor de paa